

" உலகிலயே மிகவும் ஏமாற்றமளிப்பது, (75 ஆண்டுகள் சரித்திரமுள்ள) இந்தியச் சினிமாத் துறையானது. தன்னிந்தியாவில் உருவாகும் சினிமாப்படங்களில் 20 வீதம் மட்டும் வர்த்தக ரீதியாகவாவது வெற்றிபெறுகின்றன. உயர்ந்ததோடு கலமைரபகை கொண்டது தன்னிந்தியா. தன்னிந்தியாவின் சங்கீதம் உலகிலயே மூதன்மையான ஒன்று. தன்னிந்தியரின் நடனம், உலகெங்குமுள்ளவர்களால் மிகவும் போற்றி ரசிக்கப்படுகிறது. தன்னிந்தியாவின் பண்டகை காலச் சிறப்பங்கள், ஈபிணையற்றவை. இப்படியாக ஒரு உன்னதமானதும், ஆழமானதுமான கலமைரபவை வளர்த்து வந்திருப்பவர்கள், சினிமாத் துறையிலே இத்துணைபின் தங்கியிருப்பது ஏமாற்றமும் வதேனயைமளிப்பதாகும். "

இவ்வாறு 48 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர், ஈழத்து இலக்கிய உலகில் முன்னர் வளியான மல்லிகை இதழில் (1970 செப்டெம்பர்) சொன்னவரும், இலங்கையின் சிங்களத் திரையுலகை வளியுலகம் வியப்புடன் விழியுயர்த்தி பாரக் கவதைத் தவருமான திரைப்படம்தேலை லெஸ்டர் ஜேம்ஸ் பீரிஸ் நிறேற்று முன்தினம் கொழும்பில் காலமானார்.

இவ்வாறு தன்னிந்தியப்படங்கள் பற்றிய பார்வையை அன்றே வதைத் திருந்த இவர், ஜெயகாந்தனின் முதல் திரைப்படமான "உன்னப்போல் ஒருவனை" யும் பார்த்திருக்கிறார். அதனை இவருக்காகவே ஜெயகாந்தன் காண்பித்துமிருக்கிறார் என்ற தகவலையும் அதே மல்லிகையில் பதிவுசெய்துள்ளார். டொமினிக் ஜீவாவின் மல்லிகை எழுத்தாளர்கள், கலைஞர்கள், சமீகப்பணியாளர்களை ஒவ்வொரு இதழிலும் மரியாதை நிமித்தம் அட்டைப்பட அத்தியாக கௌரவித்து அவர்களின் நரே காணல்களை அல்லது அவர்கள் பற்றிய கட்டுரைகளை வளியிட்டு வந்திருக்கிறது. மாவை நித்தியானந்தன், 'தில்லகைக் கத்தன்' என அழகைக் கட்டும் சிவசுப்பிரமணியம் ஆகியோர் மல்லிகைக் காலெஸ்டரலை நரேில் சந்தித்து எழுதிய குறிப்பிட்ட நரே காணல் கட்டுரையைப் பார்த்த பின்னரே லெஸ்டரின் படங்களை விரும்பிப் பார்த்தனே.

முற்போக்கான எண்ணங்களும் இடதுசாரிச் சிந்தனைகளும் கொண்டிருந்த லெஸ்டர், சிறந்த இலக்கிய வாசகராகவும் திகழ்ந்தார். இலங்கைச் சிங்கள மக்களின் இயல்புகள், கலாசாரம், நம்பிக்கைகள், நாகரீகம் என்பனவற்றையதார்த்தமாக பிரதிபலித்த சிங்கள படப்புகளை (நாவல், சிறுகதை) திரைப்படமாகக் கவதில் ஆர்வம் கொண்டிருந்தவர். அதனால், மார்ட்டின் விக் கிரமசிங்கா (கம்பெரெலிய, மடலோல்திவ, யுகாந்தய), மடவள எஸ். ரத்நாயக்க (அக்கரபஹ) கருணாசனே ஜயலத் (கொளறு ஹதவத்த) ஜி.பி. சனோநாயக்கா (நிதானய) முதலான படங்களை தமிழ் எழுத்தாளர்களும் விரும்பிப் பார்த்தனர். அவை பற்றிய விமர்சனங்களையும் எழுதினர். லெஸ்டர் பற்றிய சிறந்த அறிமுகத்தை ஈழத்து தமிழ் எழுத்தாளர்கள் பலர் எழுதிவந்துள்ளனர்.

1919 ஆம் ஆண்டில் ஏப்ரல் மாதம் பிறந்திருக்கும் லெஸ்டர், கடந்த ஏப்ரல் மாதம் தனது 99 ஆவது பிறந்ததினத்தையும் கொண்டாடினார். அதனை முன்னிட்டு இலங்கை ஜனாதிபதியும் பிரதமரும் வறே வறே சந்தர்ப்பங்களில் அவர் வசித்த திம் பிரிகஸ்ஸாய இல்லத்திற்கு நரேில் சனேற்று வாழ்த்தினார்கள். நபற்று ஆண்டு வயதலை நரேறுங் கவதற்கு

Written by - முருகப்பதி -

Tuesday, 01 May 2018 01:14 - Last Updated Tuesday, 01 May 2018 01:18

12 மாதங்கள் இருக்கும் தருணத்தில் அவர் இலங்கை கலையாலகிற்கு விடக்கொடுத்து விட்டார் .

பத்திரிகையாளராக தனது தொழில் வாழ்வை ஆரம்பித்த லெஸ்டர் , சிறந்த திரைப்பட இயக்குநராகவே ஒளிவீ சிக்கொண்டிருந்தவர் . இவருக்கு பரோதனை பல்கலைக்கழகம் கௌரவ கலாநிதிப்பட்டத்தையும் வழங்கி, அதனாலும் பெருமக்கொண்டது. ரகோவ (1956) சந்தேசிய (1960) கம்பெரெலிய (1963) தலெலொவக் அதர (1966) ரணசலு (1967) கொலு ஹதவத்த (1968) அக்கரபஹா (1969) நிதானய (1972) தசேநிசா (1972) தகோட் கிங் (1975), மடலோல் தஃவ (1976), அஹசின் பலலவட்ட (1978), பிங்ஹாமி (1979), வீ ரபுரன் அப்பு (1979), பத்தகேம (1980) கலியுகய (1982), யுகாந்தய (1983) அவறகிற (1995) வகேந்த வளவ்வ (2002), அம்மா வரணே (2006) முதலான படங்களான இயக்கியிருக்கும் லெஸ்டர் ஜமேஸ் பீ ரிஸ் , தான் உளமாற நசேத்த சிங்களத் திரையாலகில் பணத்தன சகேரிக் கவில்லை. அவர் சகேரித்தது ஆயிரக்கணக்கான ரசிகர்களதை தான் . அதனால் அவர் தொடர்ந்தும் வாடகை வீட்டில் தான் வசித்துவந்தார் . அவரது மனவலி சுமிதராவும் திரைப்பட இயக்கூநர் . எட்டிடர் . லெஸ்டரின் அனதைத்துவற்றிகளூக்கும் பின்னிற்றவர் .

லெஸ்டரின் முதல் படமான ரகோவ பிரான்ஸ் திரைப்படவழாவில் 1957 இல் காண்பிக்கப்பட்டது. அந்த வழாவூக்கு சனெற்றவிடத்தில் தான் சுமிதராவை சந்தித்ததுள்ளார் . அப்பொழுது சுமிதரா அங்கு திரைப்படக்கலைபற்றி கற்றுக்கொண்டிருந்தமையால் இச்சந்திப்பு நிகழ்ந்ததுள்ளது. அதன்பின்னர் லெஸ்டரும் சுமிதராவும் தனித்தனியாகவும் இணைந்தும் பல படங்களான இயக்கியிருக்கின்றனர் இரவூக்கு ஆங்கிலப்புலமையும் பிறமொழி இலக்கியங்கள் பற்றிய ஆழ்ந்த ஞானமும் இருந்தமையால் தாம் கற்றதையும் பற்றதையும் இலங்கை கலையாலகிற்கு வழங்கிவந்தார்கள் . அதன்மீலம் இலங்கை சிங்களத் திரைப்படங்களான சர்வதசே தரத்திற்கு உயரத்துவதற்கும் பாடூபட்டு உழதைதார்கள் . அவர்களின் சவேயைகவனத்தில் கொண்ட இலங்கை அரசும் 2010 இல் லெஸ்டர் ஜமேஸ் பீ ரிஸ் - சுமிதராபீ ரிஸ் மன்றம் (Foundation) என்ற அமைப்பையும் உரவாககி வர்த்தமானியிலும் பிரகடனப்படுத்துதியுள்ளது. பின்னாளில் இலங்கையில் சிறந்த சிங்களத் திரைப்பட இயக்கூநர்களாக அறிமுகமான தர்மசனே பத்திராஜ், பிரசன்ன விதானகே, தர்மபீரீ பண்டாரநாயக்க, காமினி பலன் சகோ, சுமிதராபீ ரிஸ் , சமோமரத்தின் திஸாநாயக்க உட்பட சிலருக்கு லெஸ்டர் ஞானத்தந்தையாக விளங்கியவர் எனவும் சொல்லமுடியும் .

எமது மக்களுக்கு எத்தகயை திரைப்படங்கள் தவேவை எனபதை லெஸ்டர் உணர்ந்திருந்த காலத்தில் தான் யதார்த்தத்திற்கு புறம்பான நாடகத்தன்மக்கொண்ட பக்கம் பக்கமாக வசனங்கள் குவிந்ததென்றிந்திய தமிழ்ப்படங்கள் வலெளிவரத்தொடங்கி அவையே திரைப்படங்கள் என்ற மாயையும் எம்மத்தியில் உரவாககியிருந்தன. லெஸ்டர் இலங்கையில் வலெளியான சிறந்த சிங்கள இலக்கியப்புட்பைப்புகளை திரையில் அறிமுகப்படுத்துவதிலும் முன்னோடியாகத்திகழ்ந்திருப்பவர் . அவர் திரைப்படமாககியிருக்கும் கம்பெரெலிய (கிராமப் பிரழுவா) மடலோல் தஃவ (மடலோல்ததீ வு) நிதானய (புதயைல்) கொளூ ஹதவத்த (ஊமலை உள்ளம்) முதலான கதைகள் தமிழிலும் மொழிபயெர்க்கப்பட்ட சிங்களப்புட்பைப்புகள் எனபதும் குறிப்பிடத்தக்கது. சந்தேசிய திரைப்படம் போர்த்துகீசியர் இலங்கையை ஆக்கிரமித்திருந்த காலத்தின் பின்னணியை சித்திரித்த திரைப்படமாகும் . இதில் காமினி பலன் சகேகா ஓரூ

Written by - மருகப்பதி -

Tuesday, 01 May 2018 01:14 - Last Updated Tuesday, 01 May 2018 01:18

துணைப்பாத் திரத்தில்தான் அறிமுகமானார். "போர்த் துக்கிளி காரயா ரட்டவல்லல் யன்ன சபிரயா..." என்ற இதிரபைப்படபாடல் அககாலப்பகுதியில் இலங்கையில் சிங்களப்பிரதேசங்களில் பட்டிதொட்டி எங்கும் ஒலித்த பிரபலமான பாடலாகும். பத்தேமே என்ற திரபைப்படம், ஆங்கிலேயரின் ஆட்சிக்காலத்தில் இலங்கையில் ஹம்பாந்தோட்டை பிரதேசத்தில் அரசாங்க அதிபராக பணியிலிருந்த Leonard Woolf எழுதிய The village in the jungle நாவலைத் தழுவி எடுக்கப்பட்டது. இதனை பல்கலைக்கழகத்திலும் ஆங்கில இலக்கியத்தில் பாடநூலாக வதைத் திருந்தார்கள். பத்தேமேவில் விஜயகுமாரணதுங்க - மாலினி பொன்சகேகா - ஜோ அபவேக்கிரம திறம்பட்ட நடித்திருந்தார்கள். ஜோ அபவேக்கிரம அந்த ஆண்டில் (1980) சிறந்த நடிகருக்கான விருது பெற்றார். குறிப்பிட்ட Leonard Woolf மனைவிதான் பிற்காலத்தில் ஆங்கில இலக்கியத்தில் பிரபலமான பற்றி Virginia Woolf என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

லஸ்டர் சமீகப்பார்வையொண்ட யதார்த்தமான கதைகளையே தனது படங்களாகத் திரிவாசியது வெற்றிகண்டவர். கோடிக் கணக்கில் செலவாசியது ஆடம்பரமான காட்சிகளையும் உருவாக்கி, நம்பமுடியாத சண்டைக்காட்சிகளையும் காதல்டியல் பாட்டுக்களையும் புகுத்தி வெளிநாடுகளின் காட்சிகளை நம்பியிருந்த தன்னிந்திய வணிக சினிமாக்கள் இலங்கையில் வந்திறங்கிக்கொண்டிருந்த (இன்றும் தான்) காலப்பகுதியிலேயே இலங்கையின் உண்மையான ஆதமாவை, தான் திரிவாசியது கதைகளிலிருந்து திரபைப்படமாகக் காண்பித்து, இதுதான் சினிமா என்று சர்வதேச திரபைப்படவிழாக்களில் காண்பித்தவர் லஸ்டர் ஜேம்ஸ் பீரிஸ்.

1970 களிலேயே அவர் மல்லிகை இதழ் ஊடாக மாவை நித்தியானந்தனாக்கும் தில்லகைக் கத்தனாக்கும் திரிவித்தாளர் சயிதிகளை இங்கு பதிவாசிய்கின்றன.

"வழமகைக்கு மரணான ஒரு திரபைப்படத்தை எடுப்பதையிட வர்த்தகரீ தியான தோல்வியை விரும்பி ஏற்றுக்கொள்ளத் தன்னிந்தியத் திரபைப்படத்துறையினர் தயாராக இருக்கிறார்கள். நமது திரபைப்பட மரபில் 'மாற்றம்' அல்லது 'புரட்சி' ஏற்படுவதை அவர்கள் அடியோடு வறொக்கிறார்கள். அப்படியாக ஏற்படும் திரபைப்படம், தமக்கே ஆபத்தாக முடியுமென்று படமுதலாளிகள் பயப்படுகின்றனர். பழைய பட்டியல் முறைப்படங்களே பாதுகாப்பானவை என்ற நம்பிக்கையால் வழமகை குலநைது போகாத வகையில் தொடர்ந்தும் பழைய மாதிரியான படங்களை மாத் திரம் அவர்கள் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்."

"நான் பம்பாய்க்குச் சென்றிருந்தபோது அங்குள்ள ஒரு திரபைப்படத் தயாரிப்பாளரைச் சந்தித்தேன். அப்பொழுது அவர், தாம் பன்னிரண்டு திரபைப்படங்களை ஒரே நேரத்தில் எடுத்துவருவதாக என்னிடம் சொன்னார். இப்படிச் செய்தால் நல்ல படம் உருவாகுமா? இந் தப்பன்னிரண்டு படங்களாகக் காகவும் 48 இலட்சம் (அன்றைய மதிப்பில்) ரூபாய்களை செலவிடுகிறாராம். ஆனால், எனது "கம்பரெலிய" போன்ற தன்மையுள்ள ஒரு படத்தை தாம் ஒருபொழுதுமே எடுக்கத் துணியமாட்டாராம். தரமற்ற படங்களைத் தாயாரிக்க 48 இலட்சம் ரூபாய்கள் செலவழிக்கும் ஒருவர், அதன் ஒரு மிகச்சிறு பகுதியையாவது - குறைந்தது கலதை தரமுள்ள ஒரு படத்திற்காவது செலவிடக்கூடாதா?"

"தன்னிந்திய திரையுலகைப்பொறுத்தவரை ஜயெகாந்தனின் முயற்சிகள் குறிப்பிடப்படவேண்டியவை. 'உன்னப்போல் ஒருவன்' என்ற அவரது திரபைப்படத்தை ஜயெகாந்தன் எனக்காக திரையிட்டாக் காட்டியதோடு, தாமே என்னருகில் இருந்து விளக்கங்களும் தந்தார். அவரது முயற்சிகளுக்கு அங்குள்ள படவர்த்தகர்கள் பெரும்

Written by - மருகப்பதி -

Tuesday, 01 May 2018 01:14 - Last Updated Tuesday, 01 May 2018 01:18

இடயைபுறுகளும் தடகைளும் விளவைத்திருக்கிறார்கள் என்பதை அறிந்துகொண்டனே."

" பச்சேயும் மொழியில் ஒரு இயக்கநர் அதிக அறிவுபெற்றிருக்கவண்ணமென்ற அவசியமில்லை. சினிமாவில், இரண்டு மொழிகள் வருகின்றன. ஒன்று பச்சேயு. மற்றது காட்சி. காட்சிதான் சினிமாவில் அதிகம் முக்கியமானது. சிங்களம் அதிகம் தெரிந்த 'சிங்களப் பண்டிதர்கள்' தமது அறிவையெல்லாம் வைத்துக்கொண்டு எப்படிப்பட்ட கீழ்த்தரமான படங்களை எடுத்துவருகிறார்கள்? பார்த்தீர்களா?"

" கலகைக்குச் சமுதாயப்பணி உண்டு. ஆனால், இது அரசியல் ரீதியானது மட்டும்தான் என்பதல்ல. என்னப்பொறுத்தவரையில் சினிமாவின் வாயிலாக, வாழ்க்கையின் சில அனுபவங்களைப் பார்வையாளனுக்கு அளிப்பதை விரும்புகிறேன். சில உணர்ச்சிகளை ஏற்படுத்துவதை விரும்புகிறேன். மிகச்சாதாரணமான விடயங்கள் கூட, திரைப்படத்திலே புதிய உயர்வுகளை ரசிகனுக்குத் தருகின்றன. "திரையில் பாரக்கின்ற வரகைக்கும் இதனை நான் அறிந்திருக்கவில்லை" என்று அவன் சொல்கிறான்.

சிலர், "சிரிப்பு, காதலும் களியாட்டங்களும் தான் மகிழ்வட்டிவண்டு" என்று எண்ணுகிறார்கள். கனமான விடயங்களும் மகிழ்ச்சியை அளிப்பனவே. 'பத்ர பாஞ்சாலி' என்ற படத்தே எடுத்துக்கொண்டால், அதில் எந்தவிதமான களியாட்டங்களும் இல்லாதீரென்றும், அது மக்களிடையே அமோகமான வற்றியப்பெற்றது. ஆனால், திரைத்திறை முதுலாளிகளோ தோல்வியில் முடிந்ததாக ஒரு படியைக் கதையை வண்ணமென்றே பரப்பிவிட்டார்கள்."

" மக்களிடமிருந்து வேறுபட்டது தனித்து நிற்கும் கலயென்றே எதுவுமில்லை. மாபெரும் ஓவியக கலகையான பிக்காசோவிடம், அவரது ஓவியத்தின் அர்த்தமென்னவென்று யாரோ கேட்டபோது, அவர் அழகாக பதிலளித்தார். " ஒரு பறவை பாடும் போது, அதற்கு அர்த்தமென்னவென்று அந்தப் பறவையிடம் கேட்பீர்களா?" என்று அவர் கேட்டார்.

" எம்முடையது ஒரு பட்டைப் பாளிகளின் நாடாக இல்லாமல், விமர்சகர்களின் நாடாகவே அதிகம் காணப்படுகிறது"

இவ்வாறு வளையப்படுகையாகப் பேசியிருக்கும் லஸ்டர் ஜேம்ஸ் பீரிஸ், தொடர்ச்சியாக சிங்கள நாவல்களையே படமாக்கிவந்திருப்பவர். அதுபற்றியும் கேட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு அவர், " எதவைண்ணமாளாலும் திரைப்படமாகலாம். ஒரு டிஸ்பினோன் டிரக்டரியை வைத்துக் கூட்டப் படமெடுக்கலாம்! பட்டைப் பற்றலே முக்கியம்" என்று பதில் சொல்லியிருக்கிறார்.

பெரும்பாலான ஆங்கில, தமிழ், சிங்களம் உட்பட வேற்று மொழிப்படங்கள் உண்மையே சம்பவங்களை பின்னணியாகவும் நாவல்கள், கதைகளை மலமாகவும் கொண்டிருப்பவை. இதுபற்றி விபரிப்பதாயின் நீண்டதொரு பட்டியலையே வளையிடமுடியும். எனினும் இலக்கியப்படப்புகள் திரைப்படமாகும் போது மலக்கதை சிதறுண்டு முழுமையற்ற தவறியிருக்கிறது. லஸ்டரும் சிங்கள நாவல்களை திரைப்படமாக்கியிருப்பதனால், அவர் இதுபற்றியும் இவ்வாறு அந்த நேரகாணலில் சொல்லியிருக்கிறார்:

Written by - முருகப்பதி -

Tuesday, 01 May 2018 01:14 - Last Updated Tuesday, 01 May 2018 01:18

"அவரை முழுமையற்ற முடியாதது! எப்பொழுதும் ஏதாவது இழக்கப்பட்டதான செய்யும். பரமபாலும் அது ஆய் வறிவுப்பாகம். அல்லது சமீகவியற் துறையின் ஒரு பாகமாகத்தான் இருக்கிறது. இலக்கியம் வாசிப்பின் மீலமும், சினிமா காட்சியின் மீலமும் அளிக்கப்பட்டவை. உணர்வு ரீதியாக சினிமாவே அதிக பலம் வாய்ந்தது."

லண்டர் ஜேம்ஸ் பீரிஸ் என்ற மகா கலைஞரின் மறைவு அவரது மதுமகைக்கு விடுதலை. திரைப்படத் துறையினருக்கோ ஈடு செய்யப்படவேண்டிய பரீழ்ப்பு. அன்னாருக்கு எமது இதய அஞ்சலி.

letchumananm@gmail.com